

Súd: Okresný súd Čadca
Spisová značka: 10C/282/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5313209975
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Laura Žideková
ECLI: ECLI:SK:OSCA:2015:5313209975.3

Uznesenie

Okresný súd Čadca v právnej veci navrhovateľov: X. S. B., C.. XX. X. XXXX, S. S. XX, I. C. B., X. B. B., C.. XX. XX. XXXX, S. S. XX, I. C. B., obaja právne zastúpení Mgr. Michalom Grošaťom, advokátom so sídlom Makovického 7, Žilina, proti odporkyňi: N. O., C.. XX. XX. XXXX, S. O. XXX/XX, T. T., právne zastúpená JUDr. Annou Mozolíkovou, advokátkou so sídlom Palárikova 1449, Čadca, o obnovu konania vo veci Okresného súdu Čadca, sp. zn. 6C/543/1999, takto

rozhodol:

Súd návrh na obnovu konania vedeného na Okresnom súde Čadca, pod sp. zn. 6C/543/1999 z a m i e t a .

Navrhovatelia 1/ a 2/ s ú p o v i n n í spoločne a nerozdielne nahradiť odporkyňi trovy konania vo výške 355,48 € na účet právnej zástupkyne odporkyne, vedený vo VÚB, a. s., pobočka Čadca, číslo účtu: XXXXXXXXXX/XXXX do 3 dní od právoplatnosti uznesenia.

o d ô v o d n e n i e :

Návrhom podaným elektronicky dňa 26. 9. 2013, doplneným písomne dňa 27. 9. 2013 sa navrhovatelia domáhali, aby súd rozhodol tak, že obnova konania vedeného na Okresnom súde Čadca pod sp. zn. 6C/543/1999 sa povoľuje, eventuálne obnova konania vedeného Okresnom súde Čadca pod sp. zn. 13C/140/2005 sa povoľuje. V návrhu uviedli, že Okresný súd v Čadci vydal dňa 26. 11. 2009 rozsudok, č. k. 6C/543/99-199, ktorým uložil odporcom (v tomto konaní navrhovateľom) povinnosť vydať navrhovateľke (v tomto konaní odporkyňi) nehnuteľnosť podľa 1. časti výroku vyššie špecifikovaného rozhodnutia. Krajský súd v Žiline vydal dňa 28. 9. 2010 rozsudok, č. k. 5Co/74/2010-212, ktorým rozsudok Okresného súdu v celom rozsahu potvrdil. Dňa 3. 12. 2004 odporcovia podali na prvostupňovom súde protinávrh, v ktorom žiadali, aby súd určil ich vlastnícke právo k spornej nehnuteľnosti a to na základe originálneho titulu nadobudnutia vlastníckeho práva - vydržaním. Okresný súd v Čadci vylúčil protinávrh na samostatné konanie, pričom argumentoval hospodárnosťou konania. U uvedenej veci Okresný súd v Čadci v konaní vedenom pod sp. zn. 13C/140/2005 vydal dňa 7. 12. 2010 uznesenie, ktorým súdne konanie zastavil.

K prípustnosti obnovy konania podľa § 228 ods. 1 písm. a) uviedli, že navrhovatelia sa svojim protinávrhom z 3. 12. 2004 domáhali určenia vlastníckeho práva k spornej nehnuteľnosti a to na základe jej vydržania. Za uvedeným účelom navrhli v konaní 6C/543/99 vykonať dokazovanie, ktoré by preukázalo dôvodnosť domáhaného sa nároku navrhovateľmi z dôvodu, že predmetný protinávrh bol vylúčený na samostatné konanie, v ktorom rovnaký súd v konaní s inou spisovou značkou konštatoval existenciu res iudicata a protinávrh navrhovateľov z uvedeného dôvodu zamietol a z dôvodu, že OS Čadca v konaní 6C/543/99 mal v zmysle odôvodnenia uznesenia rovnakého súdu sp. zn. 13C/140/2005 deklarovať existenciu vlastníckeho práva navrhovateľky v uvedenom konaní a to bez toho, aby skúmal prípadnú existenciu vlastníckeho práva odporcov v uvedenom konaní. V zmysle podaného protinávru došlo zo strany OS Čadca v konaní 6C/543/99 jednoznačne k vzniku stavu, v rámci ktorého sú tu skutočnosti a dôkazy, ktoré bez svojej viny nemohli účastníci použiť v pôvodnom konaní a ktoré jednoznačne môžu prívodiť pre nich priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Výsluchom samotných účastníkov

vo veci pri skúmaní existencie vlastníckeho práva titulom vydržania by sa súd dozvedel rozhodný moment, od ktorého účastníci užívali dotknutú nehnuteľnosť a to ako dobromyseľní držiteľia a v akom stave túto nehnuteľnosť a od koho nadobudli, vzhľadom na jej faktický charakter, čo do možnosti a rozsahu jej užívania a možnosti započítania doby dobromyseľnej držby právnych predchodcov účastníkov. Ohliadkou na mieste samom by sa súd oboznámil s existujúcim charakterom samotnej nehnuteľnosti, pričom by sa preukázalo samotné obdobie, počas ktorého bol tento charakter nemenný, čo by svedčilo v prospech tvrdení účastníkov o ich dobromyseľnej držbe a existencie domnienky, že sporná nehnuteľnosť je ich vlastníctvom.

K prípustnosti obnovy konania podľa § 228 ods. 1 písm. b) uviedli, že v mesiaci júl 2013 vykonali vlastné zisťovanie čo do dôkazov o stave dotknutej nehnuteľnosti, pričom lustráciou na úrade Geodézie, kartografie a katastra v I. C. B. sa dozvedeli o existencii kúpnej zmluvy medzi predávajúcou p. M. N. a kupujúcim D. Ž. z roku 1971, predmet ktorej tvorila nehnuteľnosť v súčasnej dobe vo vlastníctve odporkyne. Ako príloha k uvedenej kúpnej zmluve bol vypracovaný znalecký posudok, v ktorom bol zameraný predmet kúpnej zmluvy, vypracovaný V. Q. H.. Samotný znalecký posudok sa navrhovateľom zabezpečiť nepodarilo, avšak výsluchom svedka H. by sa v obnovenom konaní preukázal rozsah, v akom právny predchodca odporkyne nadobudol nehnuteľnosť v súčasnej dobe v jej vlastníctve a v prípade, ak by sa preukázalo, že uvedená nehnuteľnosť nebola právnym predchodcom odporkyne nadobudnutá aj spolu s predmetom sporu na OS Čadca v konaní, proti ktorému smeruje tento návrh na obnovu, je na mieste tvrdiť minimálne existenciu dobromyseľnej držby navrhovateľov v tomto konaní a to až do momentu jej spochybnenia odporkyňou v 90-tych rokoch, t. j. ďaleko nad rámec zákonnej 10 ročnej vydržacej lehoty. V zmysle vyhľadávacej povinnosti súdu by si mohol súd zabezpečiť uvedený znalecký posudok, ktorý bol reálne vypracovaný a ktorý by v uvedenom prípade jednoznačne ako ďalší dôkaz potvrdil prípadnú výpoveď svedka/znalca Záborského, v rozsahu v akom bola nehnuteľnosť v súčasnej dobe vo vlastníctve odporkyne nadobudnutá jej právnym predchodcom. V pôvodnom konaní nemali navrhovatelia vedomosť o týchto skutočnostiach a v súčasnej dobe je možné vykonať dôkazy, ktoré nemohli byť vykonané v pôvodnom konaní, ktoré môže privodiť pre navrhovateľov priaznivejšie rozhodnutie vo veci. V neposlednom rade navrhovatelia disponujú videom z roku 1993, na ktorom je preukázateľný stav, v akom užívali dotknutú nehnuteľnosť a to ešte pred momentom spochybnenia ich vlastníckeho práva odporkyňou. Ďalej je možné v súčasnej dobe vykonať aj výsluch ďalších svedkov, ktorí by ozrejmili stav užívania spornej časti nehnuteľnosti vzhľadom na fakt, že v minulosti v nej bývali, resp. sa opakovane v nej zdržiavali. Jedná sa o svedkov B. S., B. B. X. B. B..

Odporkyňa v písomnom vyjadrení k návrhu, doručenom súdu dňa 31. 10. 2014 uviedla, že navrhovatelia nesprávne vykladajú samotný princíp inštitútu obnovy konania. Jedným z predpokladov procesnej prípustnosti tohto návrhu na obnovu konania, na ktoré je súd povinný sa zamerať v prvej fáze konania je existencia dôvodov, tvrdených navrhovateľmi a to existencia skutočností, rozhodnutí alebo dôkazov, ktoré navrhovatelia bez svojej viny nemohli použiť v pôvodnom konaní, ak môžu pre navrhovateľov privodiť priaznivejšie rozhodnutie vo veci (§ 228 ods. 1 písm. a) O. s. p.) a ďalej možno vykonať dôkazy, ktoré sa nemohli vykonať v pôvodnom konaní, ak môžu pre navrhovateľov privodiť priaznivejšie rozhodnutie vo veci (§ 228 ods. 1 písm. b) O. s. p.). Takúto situáciu však nemožno zamieňať za skutočnosti a dôkazy, ktoré boli posúdené v pôvodnom konaní, ani skutočnosti a dôkazy, ktoré účastník konania mohol a mal uplatniť v pôvodnom konaní v zmysle povinnosti produkovať skutkové tvrdenia a v zmysle dôkaznej povinnosti. Nie je prípustné povoliť obnovu konania v prípade, ak súd v pôvodnom konaní posudzoval právne významnú skutočnosť, t. j. vlastníctvo spornej nehnuteľnosti, ktorý sa s ňou právoplatne vysporiadal a posúdil vlastníctvo spornej nehnuteľnosti tak, že patrí odporkyni. Nie je možné po skončení konania produkovať ďalšie dôkazy, ktoré si navrhovatelia v pôvodnom konaní neuplatnili, hoci mali. Okolnosť, ktorú zákon predpokladá ako súčasť dôvodu na obnovu konania, že nemohli predložiť skutočnosti a dôkazy bez svojej viny, je potrebné skúmať v objektívnom slova zmysle a nie v subjektívnom, tak ako to tvrdia subjektívne navrhovatelia. Všetky tvrdené skutočnosti a dôkazy mohli uplatniť v pôvodnom konaní a skutočnosť, že iný právny zástupca zistil ďalšie skutočnosti a dôkazy, ktoré mohli byť uplatnené v pôvodnom konaní, nemôže zakladať dôvod na obnovu konania. Nie je daná a ani nebola preukázaná žiadna objektívna prekážka, pre ktorú by si navrhovatelia nemohli uplatniť skutočnosti a dôkazy tvrdené ako nové v pôvodnom konaní. Je zrejmé, že tvrdené skutočnosti a dôkazy boli navrhovateľom známe. K dôvodu tvrdenému navrhovateľmi podľa § 228 ods. 1 písm. a) O. s. p. má zato, že prvostupňový súd ako aj odvolací súd mali počas celého konania preukázané, komu svedčí vlastnícke právo a preto išlo o nespornú otázku. Nakoľko skutočnosti týkajúce sa držby a vlastníctva boli súdu známe počas celého konania, nemôžu navrhovatelia tvrdiť, že ide o nové skutočnosti, ktoré by odôvodňovali podaný návrh na obnovu konania. V pôvodnom konaní bolo vykonané dokazovanie

dostatočne (výsluch účastníkov konania, ohliadka, znalecké dokazovanie) a preto nejde o žiadne nové dôkazy. K dôvodu tvrdenému navrhovateľmi podľa § 228 ods. 1 písm. b) O. s. p. má zato, že nakoľko kataster nehnuteľností je verejný register, nemôžu navrhovatelia tvrdiť a konštatovať, že bez svojej viny nemohli predložiť alebo navrhnuť vykonať dôkaz, o ktorý opierajú svoj návrh. Pôvodné konanie sa viedlo na Okresnom súde Čadca 10 rokov a teda navrhovatelia mali dostatočný priestor na to, aby mohli dôkaz navrhnuť. Tvrdenie navrhovateľov, že súd si v zmysle vyhľadávacej zásady mohol zabezpečiť znalecký posudok, o ktorý opierajú svoj návrh, je neopodstatnené. Súd nemôže nahrádzať povinnosť tvrdenia a dôkaznú povinnosť účastníkov, a to aj s prihliadnutím na § 120 ods. 4 O. s. p. v spojení s § 205a O. s. p. Čo sa týka videa z roku 1993, je nepochybné, že navrhovatelia týmto videom disponovali už v čase pôvodného konania a preto takýto dôkaz nemôže byť dôkazom odôvodňujúcim povolenie obnovy konania. Rovnako je to aj v prípade návrhu navrhovateľov na výsluch svedkov B. S., B. B. X. B. B., nakoľko uvedených svedkov mohli navrhovatelia navrhnuť už v pôvodnom konaní. Ak by skutočnosť a dôkazy, ktoré tvrdia navrhovatelia, boli dôvodom na obnovu konania, bolo by možné obnoviť takmer každé občianske súdne konanie, ak účastník konania po skončení veci zistí ďalšie skutočnosť a dôkazy, ktoré mohli byť uplatnené v pôvodnom konaní, ale v pôvodnom konaní uplatnené neboli zo subjektívnych na jeho strane. Návrh v podstate neobsahuje žiadnu konkretizáciu, v čom spočívajú dôvody obnovy konania v zmysle § 228 ods. 1 písm. a) a písm. b), nakoľko všetky tvrdenia uvedené v návrhu sú skutkovými a právnymi námietkami, ktoré mohli byť použité už v pôvodnom konaní. Okrem toho navrhovatelia nepreukázali, kedy začala plynúť subjektívna lehota na podanie návrhu na obnovu konania. Tvrdenie, že sa o rozhodujúcich nových skutočnostiach a dôkazoch dozvedeli na základe vlastného zisťovania vlastníckych pomerov v mesiaci júl 2013 je ničím nepodložené a z okolností priebehu pôvodného súdneho sporu je zrejmé, že tieto skutočnosti a dôkazy im boli známe už v priebehu pôvodného konania a preto lehotu na podanie návrhu na obnovu konania zmeškali. K otázke vylúčenia protinávrhu navrhovateľov o určenie vlastníckeho práva k spornej nehnuteľnosti uviedla, že podľa ustálenej judikatúry Ústavného súdu SR si posúdenie veci samej vyžaduje posúdenie prejudiciálnej otázky. Takéto posúdenie prejudiciálnej otázky zakladá nielen prekážku rei iudicatae ale aj prekážku litispendencie, pokiaľ má vznesený protinávrh rovnaký predmet posudzovania ako posudzovaná prejudiciálna otázka. Protinávrh navrhovateľov bol správne vylúčený na samostatné konanie, obrana produkovaná v protinávrhu mala byť navrhovateľmi použitá ako obrana v rámci konania 6C/543/1999, v ktorom bola prejudiciálne posudzovaná otázka vlastníctva spornej nehnuteľnosti, čo zakladalo prekážku litispendencie a po skončení konania i prekážku rei iudicatae. Všetky navrhovateľmi tvrdené skutočnosti a dôkazy ako nové mohli byť navrhovateľmi predložené v pôvodnom konaní a niektoré z nich boli v pôvodnom konaní aj uplatnené, preto nemôžu byť uplatňované znova ako dôvod na obnovu konania. Na základe uvedeného žiadala návrh navrhovateľov na obnovu konania zamietnuť v celom rozsahu.

Na pojednávaní dňa 5. 12. 2014 právny zástupca navrhovateľov upravil petit návrhu vo vzťahu k druhému (eventuálnemu petitu), ktorý vzal späť a navrhol, aby súd pripustil zmenu návrhu tak, že obnova konania vedeného na Okresnom súde Čadca, pod sp. zn. 6C/543/1999 sa povoľuje a odporca je povinný nahradiť navrhovateľovi trovy konania. Vzhľadom k tomu, že išlo o eventuálny petit, pri ktorom platí, že ak súd rozhodne podľa prvého petitu, o druhom petite už nerozhoduje (napr. uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Cdo/113/2010) súd o späťvzati vo vzťahu k druhému petitu nerozhodol, rozhodol len o zmene návrhu. Okresný súd Čadca uznesením sp. zn. 10C/282/2013 zo dňa 5. 12. 2014 pripustil zmenu návrhu prednesenú právnym zástupcom navrhovateľov na pojednávaní tak, že zmenený návrh znie nasledovne: Obnova konania vedeného na Okresnom súde Čadca, pod sp. zn. 6C/543/1999 sa povoľuje. Odporca je povinný nahradiť navrhovateľom trovy konania.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom navrhovateľov v rade 1/, 2/, odporkyne, prečítaním podstatného obsahu listinných dôkazov, oboznámením podstatného obsahu pripojených spisov Okresného súdu Čadca, sp. zn. 6C/543/1999 a sp. zn. 13C/140/2005 a na základe takto vykonaného dokazovania zistil nasledovný skutkový stav.

Navrhovateľ v rade 1/ pri výsluchu uviedol, že návrh na obnovu konania podali z toho dôvodu, že odporkyňa nehnuteľnosť nikdy tak neužívala a L. nikdy tú časť nehnuteľnosti nekúpil, tzn. že to nemohla kúpiť ani odporkyňa. Šetrenie na katastri v júli 2013 vykonali, pretože sa nemohli dovolať pravdy a chceli zistiť, ako to teda je. O kúpnej zmluve z roku 1971 sa dozvedeli, až keď boli na katastri a nahliadnutím do kúpnej zmluvy zistili, že odporkyňa zasiahla do ich nehnuteľnosti. Predtým im nič nebránilo robiť toto zistenie ale nevedel, čo z toho môže byť. Hovoril aj so svedkom V. H., ktorý robil znalecký posudok a ten

mu povedal, že súčasťou kúpnej zmluvy bol aj zákres, kde bola uvedená šírka domu odporkyne. Keďže L. Žilina nemal nehnuteľnosť v takom rozsahu, ako bolo tvrdené v predchádzajúcom konaní, nemohla to kúpiť ani v takom rozsahu odporkyňa. Potom ako prehrali súd, mu sused D. I.Á. povedal, že p. N., od ktorého kúpili nehnuteľnosť túto užíval v rovnakom rozsahu ako oni a tak ju aj celú predal. Následne robili šetrenie na katastri, aj v Bytči v archíve a napokon našli túto kúpnu zmluvu na katastri v I. C. B.. Video z roku 1993 je zo svadby jeho syna, toto predložili až teraz, pretože nikto predtým sa o takúto veci nezaujímal. Výsluch svedkov B. S., B. B.Š. X. B. B. chcel navrhnúť aj v predchádzajúcom konaní, ale vždy mu to bolo zamietnuté. Už vtedy vedeli o týchto svedkoch, žeby mohli potvrdiť nimi tvrdené skutočnosti.

Navrhovateľka v rade 2/ pri výsluchu uviedla, že súdne konanie sa viedlo 12 rokov, oni do spisu nenahliadali, pretože všetko nechali na svojho právnikovi, čo bola asi chyba. Návrh podali z toho dôvodu, že je ťažké žiť v strachu, že im každú chvíľu zaklope niekto na dvere, napr. exekútor, pretože sa tam jedná o chodbu a nevie si predstaviť, žeby cudzí človek jej otvoril chodbu, a v takomto strachu sa žiť nedá. Odporkyňa tam však nechodí, ani tam nikdy nechodila. Až potom keď skončilo predchádzajúce súdne konanie, začali robiť vlastné šetrenia a nie je takého archívu, ktorý by neboli prešli. Hľadali podklady, ako to vlastne bolo. V priebehu predchádzajúceho konania takéto šetrenie nerobili, pretože im nikto nič nepovedal. Mysleli si, že keď to tak kúpili a mali kúpno-predajnú zmluvu, že to stačí. Video z roku 1993 je zo svadby ich syna, mali ho doma. Na videu vidno, aká bola výmera, ako to bolo v roku 1993 a že nezasiahali do nehnuteľnosti odporkyne. Video mohli predložiť už v predchádzajúcom súdnom konaní, avšak nikto ich nepustil k slovu a mysleli si, že právnik bude všetko hovoriť za nich. Tiež navrhovali výsluch svedkov B. S., B. B.Š. X. B. B. ale kvôli hospodárnosti konania tieto dôkazy neboli vykonané. Po skončení konania v roku 2012 to dali do Lampárne, kde sa ich pýtali, či mali k dispozícii kúpnu zmluvu, ktorou nadobudla nehnuteľnosť odporkyňa, pretože to sú hlavné dôvody, po ktorých majú pátrať. Preto následne robili šetrenie najskôr po všetkých archívoch a zistili všelijaké skutočnosti. Nehnuteľnosť kupovali oni v roku 1971 a potom o tri mesiace neskôr kupoval vedľajšiu nehnuteľnosť L., od ktorého to v roku 1992 kúpila odporkyňa na Holandskej dražbe. Svedkyňu B. S. navrhujú vypočuť k tomu, že odporkyňa nikdy do tej chodby nechodila, ani ju neužívala, sú kamarátky a často sa navštevovali. Svedkov B. B. X. B. B., ktorí sú ich synovia navrhli vypočuť z toho dôvodu, že tam vyrastali.

Odporkyňa pri výsluchu uviedla, že TEXTIL kúpil nehnuteľnosť v roku 1971 a vtedy by to bez podbrania nekúpil. Z podbrania sa išlo do jednej nehnuteľnosti, ako aj do druhej. Keď to TEXTIL kúpil, mal tam elektromer, káble išli po celej chodbe do zadných skladov, po chodbe ide aj vodovodné potrubie do jej nehnuteľnosti. Keď to v roku 1992 kúpila od L., nakoľko D. sa premenoval na L., kúpila to tak isto, ako to predtým kúpil D.. Ona tú časť nehnuteľnosti neužíva, užívajú ju navrhovatelia, ktorý si tam nadstavili a berú zato aj nájom. Keďže bol D. štátny podnik, nemohol si dovoliť kúpiť nehnuteľnosť bez vchodu. O znaleckom posudku, ktorý mal byť vypracovaný znalcom Záborským nemá žiadnu vedomosť. K dôvodom obnovy konania sa vyjadriť bližšie nevedela.

Z fotokópie kúpnej zmluvy zo dňa 22. 4. 1971 predloženej navrhovateľmi (čl. 25) vyplýva, že predávajúca M. N., U.. Š.Á. odpredáva kupujúcemu podniku D. Žilina svoju nehnuteľnosť, a to rodinný dom č. p. 191 s príslušenstvom v I. C. B., M. P. ako aj pozemky, ktoré nehnuteľnosti sú zapísané vo vložke č. XXX kat. úz. I. C. B., parc. č. XXX a podľa EN sú vedené v evidenčnom liste č. XXX ako parcela č. XX X. XX a to za kúpnu cenu KčS 48 436,- podľa znaleckého odhadu vyhotoveného súdnym znalcom z odboru stavebníctva V. H. dňa 8. 9. 1970. Navrhovatelia zároveň predložili fotografie z videa vyhotoveného v roku 1993 zo svadby ich syna v počte 4 ks (čl. 23).

Z pripojeného spisu Okresného súdu Čadca, sp. zn. 6C/543/1999 súd zistil, že odporkyňa (v predmetnom konaní vystupujúca na strane navrhovateľa) sa domáhala voči navrhovateľom 1/, 2/ (v predmetnom konaní vystupujúcim na strane odporcov) vydania časti nehnuteľnosti, zapísané v katastri nehnuteľnosti ako parc. č. XX o výmere 172 m² - zastavaná plocha domom č. XXX, zapísaná na LV č. XXXX. Súd vo veci vykonal rozsiahle dokazovanie, dvakrát ohliadku na mieste samom (čl. 24, 63), opakovane výsluchy navrhovateľov 1/, 2/ i odporkyne (čl. 14 pv. - 16 pv., 63 - 64, 100 - 102), bolo nariadené znalecké dokazovanie a vypracovaný znalecký posudok č. 2/2001 znalkyňou Y. X. S. (čl. 55, 57) z ktorého vyplýva, že podkladmi na vypracovanie posudku bola katastrálna mapa, pozemno-knižná mapa, zápisy v pozemkovej knihe a katastri nehnuteľnosti. Zo záveru znaleckého posudku vyplýva, že parcela KN č. XX je zastavaná plocha pod domom s. č. XXX a príslušných stavieb o výmere 172 m². Toto parcelné číslo a výmera parcele platia od založenia evidencie nehnuteľnosti v 50-tych rokoch

až dodnes. V roku 1971 platilo vlastníctvo zapísané v pozemkovej knihe vo vložke č. 347, od roku 1971 do roku 1992 vlastníctvo zapísané na LV č. XXX, od roku 1992 dodnes vlastníctvo zapísané na LV č. XXXX kat. úz. I. C. B.. Zo spisu ďalej vyplýva, že na pojednávaní dňa 29. 3. 2005 (čl. 113 pv.) právny zástupca navrhovateľov 1/, 2/ navrhol, aby súd vypočul svedkov W. B., B. B. X. B. B.. Navrhovatelia dňa 3. 12. 2004 podali protižalobu na určenie vlastníckeho práva k časti nehnuteľnosti KN parc. č. XX o výmere 172 m², zapísanej v Katastrálnom úrade Ž., správa katastra I. C. B., ktorá predstavuje výmeru 1,30 m². Uznesením č. k. 6C/543/99-121 zo dňa 29. 3. 2005 súd protinávrh vylúčil na samostatné konanie. Konanie bolo vedené pod sp. zn. 13C/140/2005. V poradí 4. rozsudkom č. k. 6C/543/99-199 zo dňa 26. 11. 2009 Okresný súd v Čadci, uložil navrhovateľom 1/, 2/ (v predmetnom konaní vystupujúcim na strane odporcov) povinnosť vydať odporkyni (v predmetnom konaní vystupujúcej na strane navrhovateľov) nehnuteľnosť označenú na vytyčovacom náčrte znalkyne Y. X. S. bodmi A-B-C-D-A o výmere 10,062 m², ktorá je zapísaná v kat. nehnuteľnosti ako časť parcely KN XX o celkovej výmere 172 m² zastavanej plochy pod domom č. 191 kat. úz. Kysucké Nové Mesto, zapísanej na LV č. 1894 do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňom 11. 11. 2010. Krajský súd v Žiline rozsudkom č. k. 5Co/74/2010-212 zo dňa 28. 9. 2010 rozsudok Okresného súdu v celom rozsahu potvrdil. Proti rozsudku Krajského súdu v Žiline podali navrhovatelia 1/, 2/ dovolanie, o ktorom rozhodol Najvyšší súd SR uznesením sp. zn. 3Cdo 55/2011 zo dňa 14. 7. 2011 tak, že dovolanie odmietol. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňom 8. 8. 2011.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Čadca, sp. zn. 13C/240/2005 o určení vlastníckeho práva k nehnuteľnosti súd zistil, že uznesením č. k. 13C/140/2005-22 zo dňa 7. 12. 2010 súd konanie zastavil. Z odôvodnenia uznesenia vyplýva, že konanie bolo zastavené pre prekážku res iudicata, nakoľko navrhovatelia žiadali určiť vlastnícke právo, ktorého preukázanie bolo prejudiciálne vyriešené v konaní 6C/543/99, pretože s konaním o vydanie určitej nehnuteľnosti je potrebné vyriešiť otázku vlastníckeho práva, preto súd dospel k záveru, že v tomto konaní o protinávru navrhovateľov ide o totožný predmet konania, totožných účastníkov a naviac navrhovatelia vychádzajú z rovnakých skutkových tvrdení o nadobudnutí svojho vlastníckeho práva k spornej ploche, ako v konaní 6C/543/99. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť 4. 5. 2011. Krajský súd v Žiline uznesením sp. zn. 9Co/82/2011 zo dňa 31. 3. 2011 uznesenie okresného súdu potvrdil, s tým, že podľa názoru krajského súdu sa v danom prípade jednalo o prekážku už začatého konania (litispendencie) a nie res iudicata, nakoľko splnenie procesných podmienok sa skúma vždy k momentu začatia konania a v čase podania vzájomného návrhu v konaní sp. zn. 6C/543/99 odporcami, toto konanie začaté bolo, ale nebolo o ňom v žalobe o vypratanie nehnuteľnosti právoplatne rozhodnuté.

Podľa § 228 ods. 1, 3 OSP,

(1) Právoplatný rozsudok môže účastník napadnúť návrhom na obnovu konania, ak

a) sú tu skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy, ktoré bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci,

b) možno vykonať dôkazy, ktoré sa nemohli vykonať v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci,

c) bolo rozhodnuté v jeho neprospech v dôsledku trestného činu sudcu,

d) Európsky súd pre ľudské práva rozhodol alebo dospel vo svojom rozsudku k záveru, že rozhodnutím súdu alebo konaním, ktoré mu predchádzalo, boli porušené základné ľudské práva alebo slobody účastníka konania a závažné dôsledky tohto porušenia neboli odstránené priznaným primeraným finančným zadosťučinením,

e) je v rozpore s rozhodnutím Súdneho dvora Európskych spoločenstiev alebo iného orgánu Európskych spoločenstiev,

f) možnosť jeho preskúmania vyplýva z osobitného predpisu v súvislosti s uznaním alebo výkonom rozhodnutia slovenského súdu v inom členskom štáte Európskej únie.

(3) Návrh na obnovu konania má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) <aspi://module='ASPI'&link='99/1963%20Zb.%252342'&ucin-k-dni='30.12.9999'> obsahovať označenie rozsudku, proti ktorému smeruje, dôvod obnovy, skutočnosti, ktoré svedčia o tom, že návrh je podaný včas, dôkazy, ktorými sa má dôvodnosť návrhu preukázať, ako aj to, čoho sa navrhovateľ domáha.

Podľa § 229 OSP, obnova nie je prípustná proti rozsudkom

a) ktorými sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že tu nie je;

b) ktorých zrušenie alebo zmenu možno dosiahnuť inak.

Podľa § 230 OSP,

(1) Návrh na obnovu konania treba podať v lehote troch mesiacov od toho času, keď ten, kto obnovu navrhuje, sa dozvedel o dôvode obnovy, alebo od toho času, keď ho mohol uplatniť.

(2) Po troch rokoch od právoplatnosti rozsudku možno návrh podať len z dôvodu uvedeného v

a) § 228 ods. 1 písm. a) <aspi://module='ASPI'&link='99/1963%20Zb.%2523228'&ucin-k-dni='30.12.9999'> v prípade, že ide o trestný rozsudok, na podklade ktorého sa v občianskom súdnom konaní priznalo právo a ktorý bol neskôr podľa trestnoprávných predpisov zrušený,

b) § 228 ods. 1 písm. a) <aspi://module='ASPI'&link='99/1963%20Zb.%2523228'&ucin-k-dni='30.12.9999'> alebo b) <aspi://module='ASPI'&link='99/1963%20Zb.%2523228'&ucin-k-dni='30.12.9999'>, ak nové dôkazy súvisia s novými vedeckými metódami, ktoré v pôvodnom konaní nebolo možné použiť,

c) § 228 ods. 1 písm. c) <aspi://module='ASPI'&link='99/1963%20Zb.%2523228'&ucin-k-dni='30.12.9999'>,

d) § 228 ods. 1 písm. d) <aspi://module='ASPI'&link='99/1963%20Zb.%2523228'&ucin-k-dni='30.12.9999'>,

e) § 228 ods. 1 písm. e) <aspi://module='ASPI'&link='99/1963%20Zb.%2523228'&ucin-k-dni='30.12.9999'>.

(3) Navrátenie lehoty na obnovu konania nie je prípustné.

Podľa § 234 ods. 1 OSP, návrh na obnovu konania súd uznesením buď zamietne alebo obnovu konania povolí.

Podľa § 142 ods. 1 OSP, účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Obnova konania je mimoriadny opravný prostriedok, ktorým možno za podmienok ustanovených v zákone dosiahnuť nápravu vo veci, v ktorej nebol skutkový stav v pôvodnom konaní zistený úplne alebo správne. Návrhom na obnovu konania sa nemožno domáhať nápravy prípadných pochybení pri právnom posudzovaní veci alebo nesprávností procesnej povahy; na nápravu týchto nesprávností slúžia podľa povahy rozhodnutia a charakteru namietanej nesprávnosti iné opravné prostriedky. Vecná nesprávnosť rozsudku napadnutého návrhom na obnovu konania nie je dôvodom zakladajúcim procesnú prípustnosť obnovy konania podľa § 228 ods. 1 O.s.p. (viď rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky publikované v časopise Zo súdnej praxe pod č. 15/2000).

Zákon stanovuje na podanie návrhu na obnovu konania subjektívnu a objektívnu lehotu. Subjektívna lehota na podanie tohto návrhu je 3-mesačná; jej začiatok plynie od času, keď sa ten, kto obnovu navrhuje, dozvedel o dôvode obnovy alebo keď mohol dôvod obnovy uplatniť. Objektívna lehota na podanie návrhu na obnovu konania je 3-ročná a začína plynúť od okamihu, kedy obnovou napadnuté rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť; po uplynutí 3-ročnej lehoty môže byť návrh na obnovu podaný len v prípadoch uvedených v § 230 ods. 2 O.s.p. Obe lehoty (subjektívna i objektívna) sú lehotami zákonnými a nie je možné ich predĺžiť ani skrátiť.

Súd sa v prvom rade zaoberal tým, či bola zachovaná subjektívna ako aj objektívna lehota na podanie návrhu na obnovu konania. Z kópie žiadosti o prešetrenie podanej navrhovateľkou v rade 2/ správe katastra I. C. B. vyplýva, že správe katastra I. C. B. bola dňa 6. 6. 2013 doručená žiadosť navrhovateľky v rade 1/ o prešetrenie parciel KNC XX, XX, XX a príslušných stavieb na nich stojacich (č. s. 48 a č. s. 191) a akým spôsobom a na akých vlastníkov boli prevody postupne uskutočnené. Žiadosť bola zaevidovaná na správe katastra Kysucké Nové Mesto pod č. Reg. 73/13 (čl. 92). Okresný úrad I. C. B., katastrálny odbor dňa 4. 3. 2015 potvrdil, že predložená kópia súhlasí s originálom. Zo žiadosti zároveň vyplýva, že žiadosť o prešetrenie je zo dňa 3. 6. 2013 a správou katastra I. C. B. bolo podané vysvetlenie navrhovateľke v rade 2/ dňa 26. 6. 2013 osobne. Právna zástupkyňa odporkyne namietala, že v predloženej žiadosti o prešetrenie sú evidentne prepísané číslice ohľadom mesiaca, v ktorom bola žiadosť písaná a podané osobné vysvetlenie a to z číslice 5 na číslicu 6. Aj keď v danom prípade možno súhlasí s tvrdením právnej zástupkyne odporkyne, že pravdepodobne došlo k prepisu číslic ohľadom mesiaca, v ktorom bola žiadosť spísaná a v ktorom bolo podané osobné vysvetlenie, za rozhodujúce však súd považoval, že na žiadosti o prešetrenie je pečiatka správy katastra I. C. B., na ktorej je uvedená

„došlo dňa 6. 6. 13“, pričom je zrejmé, že predmetné číslice prepísané neboli. Zároveň i z fotokópie spisového obalu Okresného úradu I.É. C. B., katastrálny odbor vyplýva, že žiadosť o prešetrenie bola doručená dňa 6. 6. 2013, zaevidovaná pod sp. zn. R/73/13 a k doplneniu údajov došlo dňa 26. 6. 13 (čl. 93). Na základe uvedeného mal súd zato, že navrhovateľka v rade 2/ podala dňa 6. 6. 2013 žiadosť o prešetrenie na Okresný úrad I. C. B., katastrálny odbor a na základe jej žiadosti jej boli dňa 26. 6. 2013 osobne vysvetlené skutočnosti ohľadom žiadaných informácií, pričom dňa 26. 6. 2013 sa navrhovateľka v rade 2/ dozvedela o existencii kúpnej zmluvy medzi predávajúcou M. N. a kupujúcim D. Ž. z roku 1971, čo bolo jedným z dôvodov návrhu na povolenie obnovy konania. Subjektívna trojmesačná lehota tak uplynula dňa 26. 9. 2013, návrh na začatie konanie bol doručený súdu elektronicky dňa 26. 9. 2013, doplnený písomne dňa 27. 9. 2013 z čoho vyplýva, že trojmesačná subjektívna lehota na podanie návrhu na obnovu konania bola zachovaná. Zároveň bola zachovaná i trojročná objektívna lehota na podanie návrhu na obnovu konania, nakoľko konanie vedené pod sp. zn. 6C/543/1999 bolo právoplatne skončené dňa 11. 11. 2010, (rozsudok Okresného súdu v Čadci, č. k. 6C/543/99-199 zo dňa 26. 11. 2009 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline, č. k. 5Co/74/2010-212 zo dňa 28. 9. 2010 nadobudli právoplatnosť dňa 11. 11. 2010) objektívna lehota by uplynula dňa 11. 11. 2013, návrh bol podaný dňa 26. 9. 2013 a teda pred uplynutím objektívnej lehoty.

Konanie o obnove prebieha v dvoch fázach. V prvej z nich (iudicium rescindens) súd skúma, či je obnova konania procesne prípustná; návrhu na obnovu konania v tejto fáze súd buď vyhovie alebo ho zamietne. Druhá fáza (iudicium rescissorium) predstavuje nové prerokovanie a rozhodnutie vo veci. Jedným z predpokladov procesnej prípustnosti návrhu na obnovu konania, na ktoré sa zameriava súd v prvej z uvedených fáz, je medziiným existencia skutočností, rozhodnutí alebo dôkazov, ktoré ten, kto navrhuje obnovu konania, bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní (§ 221 ods. 1 písm. a/ O.s.p.), a ďalej možnosť vykonať dôkazy, ktoré sa nemohli vykonať v pôvodnom konaní (§ 221 ods. 1 písm. b/ O.s.p.). V oboch prípadoch je procesná prípustnosť tohto mimoriadneho opravného prostriedku podmienená tým, že ten, kto navrhuje obnovu konania, nemal žiadny podiel na tom, že sa v pôvodnom konaní nemohli použiť skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy, prípadne že sa nemohli vykonať dôkazy. Táto podmienka nie je splnená, ak určitá skutočnosť, rozhodnutie alebo dôkaz existovali už v pôvodnom konaní a ten, kto navrhuje obnovu konania, o ich existencii vedel a mal aj dostatok podkladov potrebných na ich označenie a na splnenie svojej dôkaznej povinnosti v zmysle § 120 ods. 1 O.s.p., avšak v pôvodnom konaní nimi nenavrhol vykonať dokazovanie.

Dôvodom obnovy konania podľa § 228 ods. 1 písm. a) O. s. p. je existencia skutočností, rozhodnutí alebo dôkazov, ktoré musia kumulatívne spĺňať dve podmienky, a to: 1/ Tieto skutočnosti, rozhodnutia a dôkazy nemohol účastník pôvodného konania bez svojej viny použiť v pôvodnom konaní. Otázka viny sa v tomto prípade posudzuje zo striktného procesného hľadiska. Napriek tomu, že skutočnosti a dôkazy objektívne v čase pôvodného konania existovali, účastník z procesného hľadiska nezavinil, že sa súd s nimi nemohol oboznámiť. Spravidla pôjde o prípady, keď účastník o existencii skutočností alebo dôkazov nevedel. 2/. Skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy sú spôsobilé privodiť pre účastníka pôvodného konania priaznivejšie rozhodnutie vo veci. So zreteľom na konkrétne okolnosti sa tak javí do istej miery pravdepodobným, že nové rozhodnutie bude pre účastníka iniciujúceho obnovu konania priaznivejšie ako to pôvodné.

Navrhovatelia k prípustnosti obnovy konania podľa § 228 ods. 1 písm. a) O. s. p. označili ako dôkazy výsluch účastníkov konania, ohliadku na mieste samom a na pojednávaní dňa 5. 12. 2014 i výsluch svedkov B. S., B. B. X. B. B. (v návrhu bol pôvodne výsluch týchto svedkov uvedený k prípustnosti obnovy konania podľa § 228 ods. 1 písm. b) O. s. p.). Zo spisu 6C/543/1999 mal súd preukázané, že v pôvodnom konaní bolo opakovane vykonané dokazovanie výsluchom účastníkov vo veci, dvakrát bola vykonaná ohliadka na mieste samom, z čoho vyplýva, že tieto dôkazy v pôvodnom konaní vykonané boli a teda nejde o nové dôkazy, ktoré by navrhovatelia nemohli bez svojej viny použiť v pôvodnom konaní. Zo spisu 6C/543/1999 zároveň vyplýva, že navrhovatelia v pôvodnom konaní navrhli výsluch svedkov B. B. X. B. B. (čl. 113 p.v.) avšak súd tieto dôkazy nevykonal. Uvedenú skutočnosť potvrdili i navrhovatelia pri svojom výsluchu. V zmysle súdnej praxe nemožnosťou použiť skutočnosti rozhodnutia alebo dôkazy bez svojej viny v pôvodnom konaní sa rozumie nemožnosť vykonať dokazovanie v súdnom konaní, alebo nemožnosť označiť či predložiť tieto skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy účastníkom konania voči súdu. Nejde tu o prípady nevykonania možného dokazovania súdom ohľadom tých skutočností, rozhodnutí alebo dôkazov, ktoré boli účastníkmi konania označené, avšak súdom boli považované za nerozhodujúce a preto k ich dokazovaniu nebolo pristúpené (R 19/1975). Vzhľadom k tomu, že

navrhovatelia v pôvodnom konaní navrhli výsluch svedkov B. B. X. B. B., avšak k ich výsluchu v pôvodnom konaní nedošlo, z dôvodu, že súdom neboli považované za rozhodujúce a podstatné pre rozhodnutie vo veci samej, nejde o dôvod na povolenie obnovy konania v zmysle § 228 ods. 1 písm. a) O. s. p. v tom zmysle, že tento dôkaz nemohli navrhovatelia bez svojej viny použiť v pôvodnom konaní. Výsluch svedkyne B. S. v pôvodnom konaní navrhovatelia nenavrhlí, neuviedli však z akého dôvodu a prečo bez svojej viny tento dôkaz nenavrhlí v pôvodnom konaní, ale až v návrhu na obnovu konania. Z výsluchu navrhovateľky v rade 2/ vyplynulo, že svedkyňa sa má vyjadriť v obnovenom konaní k tomu, že odporkyňa do chodby nikdy nechodila, ani ju neužívala, pričom so svedkyňou sú kamarátky a často sa navštevovali. Navrhovatelia neuviedli žiadne prekážky pre ktoré v pôvodnom konaní nenavrhlí vypočuť ako svedkyňu Martu Borončovú, ktoré by boli dôvodom, že bez svojej viny nemohli tento dôkaz použiť v pôvodnom konaní. Navrhovatelia v pôvodnom konaní o existencii tohto dôkazu vedeli a mali aj dostatok podkladov potrebných na ich označenie a na splnenie svojej dôkaznej povinnosti v zmysle § 120 ods. 1 O. s. p., avšak v pôvodnom konaní nenavrhlí vykonať tento dôkaz.

K prípustnosti obnovy konania podľa § 228 ods. 2 písm. b) O. s. p. súd uvádza, že na rozdiel od dôvodu obnovy podľa § 228 ods. 1 písm. a) tu pôjde o také procesné situácie, keď účastník konania riadne splnil svoju povinnosť tvrdenia a dôkaznú povinnosť a teda riadne označil dôkaz, ktorý navrhol vykonať, avšak z dôvodov objektívnej povahy takýto dôkaz nebolo v pôvodnom konaní možné vykonať. Ak sa po právoplatnom skončení konania ukáže, že účastníkom v pôvodnom konaní navrhnutý dôkaz už možno vykonať a zároveň je tento spôsobilý privediť účastníkovi priaznivejšie rozhodnutie vo veci, pôjde o typický príklad dôvodu obnovy konania podľa tohto ustanovenia.

O možnosť vykonania dôkazov, ktoré sa nemohli vykonať v pôvodnom konaní (§ 228 ods. 1 písm. b/ O.s.p.), ide vtedy, keď účastník v pôvodnom konaní síce označil dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, avšak ním navrhnuté dôkazy nemohol súd vykonať z dôvodu prekážok objektívneho charakteru. Nemožnosťou použiť skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy bez svojej viny v pôvodnom konaní sa rozumie nemožnosť vykonať dokazovanie súdom v občianskom súdnom konaní alebo nemožnosť označiť či predložiť tieto skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy účastníkom konania voči súdu (viď R 19/1975). Ustanovenie § 228 ods. 1 písm. b/ O.s.p. sa vzťahuje na prípady, v ktorých účastník konania tieto dôkazy voči súdu v pôvodnom konaní použil (dôkazy označil a navrhol ich vykonanie), nemohli byť ale súdom (ktorý vykonáva dokazovanie - viď § 122 ods. 1 O.s.p.) vykonané preto, lebo tomu bránila nejaká objektívna prekážka.

Navrhovatelia ako dôvod obnovy konania podľa § 228 ods. 1 písm. b/ O.s.p. uviedli, že lustráciou na Úrade geodézie, kartografie a katastra v I. C. B. sa dozvedeli o existencii kúpnej zmluvy medzi predávajúcou M. N. a kupujúcim D. Ž. z roku 1971, predmet ktorej tvorila nehnuteľnosť, v súčasnej dobe vo vlastníctve odporkyne. Ako príloha k uvedenej kúpnej zmluve bol vypracovaný znalecký posudok vypracovaný V.Á. Q. H., v ktorom bol zameraný predmet kúpnej zmluvy. Samotný znalecký posudok sa navrhovateľom zabezpečiť nepodarilo, avšak výsluchom svedka H. by sa v obnovenom konaní preukázal rozsah, v akom právny predchodca odporkyne nadobudol nehnuteľnosť. Z uvedeného vyplýva, že navrhovatelia nemajú k dispozícii znalecký posudok znalca V. Q. H., čo potvrdil i na pojednávaní ich právny zástupca. Z toho vyplýva, že v súčasnosti nie je možné vykonať tento dôkaz, nakoľko navrhovatelia ním nedisponujú a ani nemajú vedomosť, kde sa znalecký posudok nachádza, preto tento navrhnutý dôkaz nie je možné vykonať pre prekážku objektívneho charakteru. Hoci navrhovatelia tento dôkaz uviedli k dôvodom prípustnosti obnovy konania podľa § 228 ods. 1 písm. b) O. s. p., súd má zato, že ide o dôvod obnovy konania v zmysle § 228 ods. 1 písm. a) O. s. p., nakoľko navrhovatelia o existencii predmetného znaleckého posudku v čase pôvodného konania nevedeli a teda bez svojej viny nemohli tento dôkaz použiť v pôvodnom konaní. Napriek tomu, že v súčasnosti navrhovatelia majú vedomosť o predmetnom znaleckom posudku, avšak ním nedisponujú a ani nie je zrejmé, kde sa znalecký posudok nachádza, preto pre prekážku objektívneho charakteru nie je možné tento dôkaz ani v súčasnosti vykonať a taktiež nie je možné posúdiť, či tento dôkaz je vôbec spôsobilý privediť pre navrhovateľov priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Navrhovatelia zároveň navrhli výsluch svedka V. Q. H.S., ktorý znalecký posudok vypracoval a ktorý bol prílohou kúpnej zmluvy z roku 1971. Súd má zato, že výsluch svedka H. je dôkazom, ktorý nemohli navrhovatelia bez svojej viny použiť v pôvodnom konaní, nakoľko o ňom nemali vedomosť, nie je však zároveň splnená druhá podmienka na povolenie obnovy konania v zmysle tohto ustanovenia z dôvodu, že tento dôkaz nie je spôsobilý privediť pre navrhovateľov priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Pokiaľ by svedok i potvrdil existencii znaleckého posudku, ktorý bol prílohou kúpnej zmluvy z roku 1971, svedok by sa nevedel relevantne, dôveryhodne, pravdivo a presne

vyjadriť k tomu, čo bolo predmetom znaleckého posudku a uviesť rozsah, v akom právny predchodca odporkyne nadobudol spornú nehnuteľnosť, pokiaľ vôbec táto skutočnosť bola predmetom znaleckého posudku a to vzhľadom k tomu, že znalecký posudok mal byť vypracovaný dňa 8. 9. 1970 (čl. 25), teda pred viac ako 45 rokmi, preto nemožno mať vzhľadom na odstup času zato, žeby sa svedok vedel k týmto skutočnostiam relevantne vyjadriť a že len jeho samotná výpoveď by bola spôsobilá vyvrátiť závery dokazovania vykonané v pôvodnom konaní a privediť pre navrhovateľov priaznivejšie rozhodnutie vo veci.

Navrhovatelia ďalej uviedli, že disponujú videom z roku 1993, na ktorom je preukázateľný stav, v akom užívali dotknutú nehnuteľnosť, pričom súdu predložili 4 ks fotografií z predmetného videa. Z výsluchu navrhovateľov vyplynulo, že ide o video zo svadby ich syna. Video mali hneď po svadbe doma a toto mohli súdu predložiť už v pôvodnom konaní. Ani tento dôkaz nezakladá dôvod na povolenie obnovy konania, nakoľko ako súd už vyššie uviedol ohľadom výsluchu svedkyne B. S., navrhovatelia o existencii tohto dôkazu vedeli a mali aj dostatok podkladov potrebných na jeho označenie a splnenie svojej dôkaznej povinnosti v zmysle § 120 ods. 1 O. s. p., avšak v pôvodnom konaní nenavrhlí vykonať tento dôkaz, a teda zavinili, že tento dôkaz nebol použitý v pôvodnom konaní. Súd zdôrazňuje, že nie je možné po právoplatnom skončení pôvodného konania produkovať ďalšie dôkazy, ktoré navrhovatelia v pôvodnom konaní nenavrhlí, hoci mohli bez akejkoľvek prekážky.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti súd dospel k záveru, že nie sú splnené podmienky na povolenie obnovy konania v zmysle § 228 ods.1 písm. a) a b) O. s. p., preto súd návrh zamietol.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 1 O. s. p. a odporkyne, ktorá mala vo veci plný úspech priznal právo na náhradu trov konania. Trovy konania pozostávajú z trov právneho zastúpenia vo výške 355,48 €. Súd priznal odporkyne náhradu trov právneho zastúpenia podľa § 11 ods. 1 písm. a), § 13a ods. 1 písm. a), c), d), § 16 ods. 3 vyhlášky MS SR č 66/2004 Z. z. za 5 úkonov právnej služby: 1./ prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientom dňa 30. 10. 2014, 2./ písomné podanie na súd dňa 31. 10. 2014, 3./ účasť na pojednávaní dňa 5. 12. 2014, 4./ účasť na pojednávaní dňa 27. 2. 2015 a 5./ účasť na pojednávaní dňa 10. 4. 2015. Odmena advokátky za jeden úkon právnej služby vykonaný v roku 2014 je vo výške 61,84 € a v roku 2015 vo výške 64,53 €. Odmena advokátky predstavuje spolu sumu 314,58 € (3 x 61,84 € + 2 x 64,53 €). Advokátka má popri nároku na odmenu aj nárok na režijný paušál a to za každý úkon právnej služby vykonaný v roku 2014 vo výške 8,04 € a v roku 2015 vo výške 8,39 €. Režijný paušál je spolu vo výške 40,90 € (3 x 8,04 € + 2 x 8,39 €). Odmena advokátky spolu s režijným paušálom je v celkovej výške 355,48 € (314,58 € + 40,90 €), čo predstavuje trovy právneho zastúpenia, ktorú sumu zaviazal súd navrhovateľov spoločne a nerozdielne zaplatiť v zmysle § 149 ods. 1 O. s. p. na účet právnej zástupkyne odporkyne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Krajský súd v Žiline prostredníctvom tunajšieho súdu.

Podľa § 205 ods. 1 O. s. p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O. s. p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O. s. p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.